

Arrest

**nr. 351 854 van 24 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 12 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), zoals dat van toepassing was voor de inwerkingtreding van de Wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd bij beschikking van 5 mei 2026 aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 9 april 2025 waarbij er, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden, wordt besloten tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

2. De bestreden beslissing wordt gesteund op artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Overeenkomstig voormeld artikel van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft. Gelet op het ten tijde van de bestreden beslissing geldende artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen diende verzoeker binnen 15 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden en waarbij hij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 20 maart 2025. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker haar geen geldige reden heeft meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van 15 dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. Overeenkomstig de artikelen 51/2, zesde lid en 57/8 van de Vreemdelingenwet kunnen oproepingen geldig worden verstuurd naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending.

Uit het administratief dossier blijkt dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud bij aangetekende brief werd verzonden naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats, te Verviers (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie). De oproeping gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

4. Het komt verzoeker toe om aan te tonen dat hij omwille van overmacht, buiten zijn wil om, de oproeping voor het persoonlijk onderhoud niet heeft ontvangen en/of dat hij door overmacht geen gehoor kon geven aan de oproeping van de commissaris-generaal voor zijn persoonlijk onderhoud, noch binnen de 15 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid kon overmaken aan de commissaris-generaal.

Verzoeker slaagt hierin echter niet.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In het verzoekschrift wordt summier uiteengezet dat verzoeker zijn adres wijzigde bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) en bij de gemeente, maar vergat contact op te nemen met zijn advocaat. Hij betoogt verder dat de brievenbussen in zijn flatgebouw gesloopt waren en hersteld moesten worden, wat een paar weken zou duren. Hierdoor ontving hij geen uitnodiging voor de hoorzitting bij het Commissariaat-generaal en werd hem de erkenning als vluchteling geweigerd, zo stelt hij.

Verzoeker brengt echter geen stavingstuk bij ter ondersteuning van zijn betoog. Hoe dan ook is verzoeker zelf verantwoordelijk voor zijn woonplaatskeuze en het organiseren van zijn post. Hij dient zich zo te organiseren dat hij tijdig kennis kan nemen van de briefwisseling die hem aanbelangt en hem per post aangetekend wordt toegestuurd. De uiteenzetting in het verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan.

Verzoeker weerlegt dan ook niet dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar zijn gekozen woonplaats gebeurde, zoals blijkt uit het administratief dossier en hoger reeds werd vastgesteld.

5. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan dat er geen rechtsgeldige oproeping voor het persoonlijk onderhoud zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om verhinderd zou hebben om tijdig kennis te nemen van deze oproeping of om binnen de 15 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

Derhalve lijkt verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de

Vreemdelingenwet. In dit opzicht is het niet nuttig om de vluchtmotieven van verzoeker te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen schending van artikel 3 EVRM aan.

6. Ten overvloede kan nog worden toegevoegd dat indien een verzoek om internationale bescherming voorheen enkel heeft geleid tot een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal het volgend verzoek ontvankelijk verklaart. Aldus kan verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indienen."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 juni 2026 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1877 legt de eed af en tolkt Turks

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. Zij stelt eveneens dat de Raad op 9 juni 2026 een schrijven van de verzoekende partij ontving waarin staat dat de verzoekende partij wenst de procedure stop te zetten en dat hij wenst terug te keren naar Turkije.

De raadvrouw van de verzoekende partij antwoordt hierop dat de vrouw van de verzoekende partij zwaar ziek is en dat hij hierdoor, zonder na te denken, gezegd heeft dat hij ging terugkeren naar Turkije om bij zijn vrouw te verblijven. Daarom heeft zijn raadvrouw de betreffende brief verstuurd. Daarna heeft de verzoekende partij meegedeeld dat er geen mogelijkheid is om in Turkije te blijven, is hij teruggekeerd naar België en heeft hij gevraagd om zijn procedure hier verder te zetten. Hij heeft in Turkije nog meer vrees dat zijn leven in gevaar zou zijn gevoeld. Hij is samen met zijn vrouw naar hier gekomen. Ondertussen heeft zijn vrouw ook een verzoek om internationale bescherming ingediend.

De raadvrouw van de verzoekende partij stelt dat zij niet van de brief (tot oproeping) in kennis werd gesteld, waardoor zij niet op haar gehoor aanwezig was. De brievenbus was door werken tijdelijk weggehaald in het appartementsgebouw. Het adres was wel correct doorgegeven, maar de brief is nooit bij haar terechtgekomen. Zij werd dus nooit op de hoogte gesteld van het verhoor. De verwerende partij is heel streng geweest door te beslissen de procedure te beëindigen. De verzoekende partij heeft geprobeerd om terug te keren en haar leven te hernemen, ook recentelijk, maar dat is niet mogelijk. Zij heeft door het wachten zeer ernstige problemen ondervonden.

De verzoekende partij zelf stelt dat zij hier samen met haar echtgenote aanwezig is. Zij is terug naar Turkije gegaan omwille van haar psychologische problemen: zij was een paar keer flauwgevalen en deed aan automutilatie. Omwille van religieuze redenen is de verzoekende partij moeten terugkeren om haar te helpen.

De verzoekende partij zegt dat, doordat China goede contacten heeft met Turkije, het risico ontstaat dat haar echtgenote naar China teruggestuurd zou worden. Daarom was de verzoekende partij bang dat zij beiden teruggestuurd zouden worden. Nu verblijven ze in een centrum van Fedasil, waar ze ook zullen blijven."

5. Verzoekende partij brengt, met voormeld betoog ter zitting, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 5 mei 2026.

5.1. De Raad herneemt de grond van de beschikking waar (in punt 4 en volgende) wordt vastgesteld:

“In het verzoekschrift wordt summier uiteengezet dat verzoeker zijn adres wijzigde bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) en bij de gemeente, maar vergat contact op te nemen met zijn advocaat. Hij betoogt verder dat de brievenbussen in zijn flatgebouw gesloopt waren en hersteld moesten worden, wat een paar weken zou duren. Hierdoor ontving hij geen uitnodiging voor de hoorzitting bij het Commissariaat-generaal en werd hem de erkenning als vluchteling geweigerd, zo stelt hij.

Verzoeker brengt echter geen stavingstuk bij ter ondersteuning van zijn betoog. Hoe dan ook is verzoeker zelf verantwoordelijk voor zijn woonplaatskeuze en het organiseren van zijn post. Hij dient zich zo te organiseren dat hij tijdig kennis kan nemen van de briefwisseling die hem aanbelangt en hem per post aangetekend wordt toegestuurd. De uiteenzetting in het verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan.

Verzoeker weerlegt dan ook niet dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar zijn gekozen woonplaats gebeurde, zoals blijkt uit het administratief dossier en hoger reeds werd vastgesteld.

5. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan dat er geen rechtsgeldige oproeping voor het persoonlijk onderhoud zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om verhinderd zou hebben om tijdig kennis te nemen van deze oproeping of om binnen de 15 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

Derhalve lijkt verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekende partij slaagt er niet in om hierop een ander licht te werpen. Ze ontkracht noch weerlegt hetgeen in de beschikking wordt vastgesteld inzake de beëindiging van de behandeling van haar verzoek op grond van de toepasselijke regelgeving.

Zoals al werd vastgesteld, gebeurde de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de door verzoekende partij in het kader van haar procedure verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats, en ze toont het tegendeel niet aan. Ter zitting beaamt ze dat het om het correcte adres gaat.

Het betoog ter zitting dat de brievenbus door werken tijdelijk was weggehaald in het appartementsgebouw, waardoor de brief nooit bij verzoekende partij is terechtgekomen en zij dus nooit op de hoogte werd gesteld van het verhoor, betreft louter een herhaling van argumentatie waarop reeds werd ingegaan en geantwoord in de beschikking, doch verzoekende partij gaat niet concreet en inhoudelijk in op en laat alzo na een ander licht te werpen op hetgeen hieromtrent reeds werd vastgesteld.

De Raad beklemtoint dat verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor het organiseren van haar post. Ze toont niet aan dat, gelet op de werkzaamheden in het appartementsgebouw en tijdelijk weghalen van de brievenbus waarvan ze op de hoogte was of minstens kon zijn, het bijvoorbeeld niet mogelijk was om tijdelijk haar post naar een ander adres te laten doorsturen of, al dan niet tijdelijk, elders zoals bijvoorbeeld bij haar advocaat woonplaats te kiezen in het kader van haar procedure verzoek om internationale bescherming. Verzoekende partij toont geen situatie van overmacht aan, zoals reeds werd vastgesteld en deze vaststelling blijft, bij gebrek aan concrete en dienstige elementen die het tegendeel aantonen, gehandhaafd.

Verzoekende partij toont, zoals reeds werd vastgesteld, niet aan dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft besloten tot de beëindiging van de behandeling van haar beschermingsverzoek op grond van oud artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze grond is heden terug te vinden in artikel 57/6/5/1, §1, 1° van de Vreemdelingenwet. De loutere, algemene opmerking ter zitting dat de verwerende partij heel streng is geweest door te beslissen de procedure te beëindigen, is niet van aard anders te besluiten.

5.2. De brief die verzoekende partij haar advocaat op 9 juni 2026 aan de Raad richtte, waarin staat dat zij net had vernomen dat verzoekende partij was teruggekeerd naar Turkije en haar procedure in België wenste stop te zetten, en het feit dat verzoekende partij effectief naar Turkije ging, staat los van het voorgaande. Het

houdt geen verband met de wijze waarop de oproeping voor het persoonlijk onderhoud gebeurde, noch met de reden waarom verzoekende partij hieraan niet tijdig gehoor/gevolg gaf.

De brief en het effectieve vertrek naar Turkije tonen aan dat verzoekende partij toen, in die periode, geen interesse had in haar procedure verzoek om internationale bescherming, hetgeen ze dus bovendien in voormelde brief van 9 juni 2026 uitdrukkelijk liet noteren: *"In de bovenvermelde zaak verneem ik zonet van cliënt dat hij is teruggekeerd naar Turkije en zijn procedure in België wenst stop te zetten"*. Het ligt in lijn met en vormt eveneens een blijk van desinteresse waarop ook in de bestreden beslissing wordt gedeut.

Waar verzoekende partij, die vervolgens terugkwam vanuit Turkije naar België, heden met haar betoog ter terechtzitting zoals ze dat ook uiteenzet in haar aanvullende nota van 25 juni 2026 waaruit ze ter zitting zaken aanhaalt, wel interesse toont in de procedure verzoek om internationale bescherming in België, werd er in de beschikking al op gewezen dat verzoekende partij de mogelijkheid heeft om een volgend beschermingsverzoek in te dienen. Ook haar echtgenote zou hier in België inmiddels om internationale bescherming hebben verzocht.

Een dergelijk eventueel volgend verzoek om internationale bescherming voor verzoekende partij staat los van huidig beschermingsverzoek waarin, zoals eerder werd en hoger wordt vastgesteld, het CGVS terecht tot de beëindiging van de behandeling ervan heeft besloten op grond van de toepasselijke wetgeving. Om die reden wordt hier niet verder ingegaan op het betoog ter zitting inzake China en Turkije.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

mevr. S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

M. RYCKASEYS